

VABILO

Vabimo vas na 11. mednarodni znanstveni sestanek, ki ga organizira
Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta

v sodelovanju z Univerzo v Mariboru Pedagoško fakulteto
in
Učiteljsko fakulteto iz Užic (Srbija)

16. in 17. aprila 2015 v Kopru

Tema: Vzgojno-izobraževalne paradigme

Znanstveni sestanek se želi dotakniti podmen vzgojno-izobraževalnih sistemov ter podati premislek o spremembah dojemanja vloge šolstva v družbi v zadnjih petdesetih letih, ki jih je zaznamoval interdisciplinarni »postmoderni« pristop k problematiki vzgoje in izobraževanja. Cilj srečanja je ugotoviti, do kakšnih sprememb je prišlo v dojemanju šolstva, učenja, vzgoje, izobraževanja in sorodnih pojmov znotraj posameznih ved ter premisliti predpostavke različnih diskurzov, povezanih s pedagoško problematiko.

Razmisleku o vzgojno-izobraževalni problematiki, ki zajema tako vprašanje prenosa vednosti in znanja kot tudi problem izoblikovanja moralnega značaja in identitete posameznika ter dileme, povezane s smotrom vzgoje in izobraževanja nasploh, lahko v Evropski kulturi sledimo vse do Platona in Aristotela. A če je nekoč tak razmislek spadal predvsem v okvir filozofskih in humanističnih debat, smo konec 18. stoletja priča temu, kar Munzel poimenuje »vzpon pedagoške znanosti«, ki jo zaznamuje predvsem ideja, da mora v preučevanju vzgoje in izobraževanja prevladati znanstveni duh (Munzel 2003). 19. in zgodnje 20. stoletje tako na področju vzgojno-izobraževalnih teorij zaznamuje progresivizem, usmerjen na proučevanje zakonitosti učenja in razvoja, povezan s čedalje močnejšo potrebo po uporabnem in »koristnem« kurikulumu (Egan 2009). Sočasno z uveljavljanjem progresivističnih trendov smo priča tudi ugašanju t.i. »svobodnih umetnosti« kot hrbtnici vzgojno-izobraževalnega sistema, kar s sabo prinese korenite spremembe tako v dojemanju izzivov in usmeritev sistemov vzgoje in izobraževanja, kot tudi v samorazumevanju pedagogike. Te transformacije se nato skozi postmoderno obdobje poznega 20. stoletja samo še nadaljujejo spričo razvejanih pristopov k problematiki, ki izhajajo iz strukturalističnih, kognitivnih, funkcionalističnih, hermenevtičnih in drugih okvirjev mišljenja. Tako imamo na začetku 21. stoletja opraviti s številnimi diskurzi, ki skušajo vsak s svoje strani osvetliti vzgojno-izobraževalno problematiko, zaradi česar lahko danes o »enotnem« v pedagogiki govorimo ravno v smislu »imperativa mnogoterosti, raznolikosti in razpršene individualizacije« (Pobežin 2013). Vzporedno s tem se soočamo z zagato »izgube smisla« znanja, ki ga

ponuja šola, ali celo s »šolsko fobijo«, zaradi česar se je smiselno vprašati o samih »pogojih možnosti vzgoje«, ki so med drugim povezani z vprašanji avtoritete, razmerja med šolo in družino, mesta šole v družbi ter statusa znanja, ki ga posreduje šola (Gauchet et al. 2011). V sklopu znanstvenega sestanka tako skušamo predvsem premisliti predpostavke različnih pedagoških paradigem, s katerimi se lotevamo premislekov o vzgoji in izobraževanju, ter izpostaviti njihove implikacije za pedagogiko v pomenu »praktične teorije«, ki izhaja iz sistema vrednot (Rutar 2013).

Pomembni datumi:

1. december 2014– podaljšan rok za oddajo prispevka

16. februar 2015 – informacija o sprejetju prispevka

20. marec 2015– rok za plačilo kotizacije

Vodja organizacijskega odbora

doc. dr. Tomaž Grušovnik